

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

15 ianuarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 14 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013 de avocatul Victor Vlah în numele inculpatului

Ișcov Alexandr, născut la 01 august 1983, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Florilor 32, ap.40.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 05.10.2011 pînă la 14.01.2013,

instanța de apel de la 28.02.2013 pînă la 20.03.2013,

instanța de recurs de la 23.10.2013 pînă la 15.01.2014.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 14 ianuarie 2013, Ișcov Alexandr a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ișcov Alexandr, la 07 septembrie 2010, aproximativ la ora 20.30, aflîndu-se la volanul automobilului de model „Peugeot”, cu n/î C OJ 591, deplasîndu-se pe str.O.Ghibu din direcția str.Alba Iulia spre str.N.Costin, mun.Chișinău, în apropierea blocului locativ nr.2 din str.O.Ghibu, încalcînd cerințele pct.3, pct.45 și pct.46 din Regulamentul Circulației Rutiere, nu a ținut cont de condițiile rutiere, starea traseului pe care se deplasa, intensitatea traficului rutier, nu a manifestat o dexteritate suficientă în conducerea mijlocului de transport, reieșind din vizibilitatea redusă, nu a manifestat atenție sporită la circulație și nu a redus viteza cu care se deplasa, în urma cărui fapt a tamponat pietonul Voizian Roxana (a.n.2000), cauzîndu-i acesteia, conform raportului de expertiză medico-legală nr.67/D din 27 ianuarie 2011, vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de acuzatorul de stat și avocatul V.Vlah în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care A.Ișcov să fie condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu suspendarea pedepsei închisorii pe termen de probă de 2 ani, invocînd blîndețea pedepsei, motivînd că instanța fără a ține seama de prevederile art.61, 65 Cod penal, neîntemeiat nu a aplicat inculpatului pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport;

- avocatul în numele inculpatului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că în cauză nu au fost administrate careva probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, deoarece

acesta nu a încălcat nici o dispoziție din Regulamentul Circulației Rutiere, unica probă care demonstrează vina inculpatului este raportul de expertiză autotehnică nr.1728 din 06.09.2011, din pct.3 al căruia rezultă că șoferul a avut posibilitatea tehnică de a evita tamponarea, luându-se în considerație viteza de mișcare a pietonului cu pas normal, însă din pct.4 al aceluiași raport, rezultă că șoferul nu a avut posibilitatea tehnică de a evita tamponarea, luându-se în considerație viteza de mișcare a pietonului în fugă; vinovat de producerea accidentului rutier se face pietonul, care neregulamentar a traversat strada în fugă, ignorând astfel cerințele pct.114 subpct.1) din Regulamentul Circulației Rutiere, prin urmare instanța urma să ia în considerație declarațiile primare date de partea vătămată, unde a afirmat că traversa strada în fugă, deoarece acestea vin în coraborare cu declarațiile martorilor A.Tabuci și M.Ursu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile procurorului și al avocatului V.Vlah în numele inculpatului.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, din analiza materialelor cauzei, s-a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului A.Ișcov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate și cercetate în ședințele de judecată, și anume prin declarațiile:

- părții vătămate R.Vozian, din care reiese că dînsa a început să traverseze strada cu pas grăbit, însă nu fugea și, cînd se afla aproape de partea opusă, la vre-o 3 metri de trotuar, a fost lovită de un automobil;

- reprezentantului părții vătămate Gh.Vozian, care a declarat că despre accidentul rutier a fost informat de soție, care a fost la fața locului; în urma accidentului rutier fiica s-a ales cu traumă și fracturi, care îi provoacă dureri și pînă în prezent;

- martorului M.Ursu, care a explicat că, aflîndu-se la balcon, a observat că o fetiță a început să traverseze strada și care a fost tamponată de un automobil; momentul loviturii nu l-a observat, deoarece vizibilitatea a fost închisă de un alt automobil, de la balcon i s-a părut că fetița traversa strada în fugă;

- martorului A.Tabuci, care a lămurit că a observat cum două fetițe au început să traverseze strada, una din ele, cea mai mare, s-a oprit la mijlocul străzii, iar cea mai mică a continuat să meargă, fiind tamponată de un automobile, cînd a auzit sunet de frînare, fetița aproape că traversa-se strada;

și actele cauzei:

- procesele-verbale de cercetare a locului accidentului rutier, de verificare a stării tehnice a unității de transport; de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii și al experimentului din 19.07.2011;

- rapoartele de constatare tehnico-științifică nr.263 din 21.10.2010, de expertiză autotehnică nr.307 din 12.05.2011, prin care a fost stabilită distanța la care tamponarea putea fi evitată, de expertiză autotehnică nr.1728 din 06.09.2011, potrivit căruia conducătorul automobilului dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea în condițiile stabilite, de expertiză medico-legală nr.67/D din 27.01.2011, prin care s-a stabilit că părții vătămate i-au fost cauzate vătămările corporale medii.

Astfel, instanța de apel a conchis că probele sus-menționate cert dovedesc vinovăția inculpatului A.Ișcov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal și combat argumentele apelantului, precum că nu au fost administrate careva probe ce ar dovedi vina inculpatului în cele incriminate.

La fel, instanța de apel a concluzionat că argumentele invocate de avocat în apel sînt nefondate, deoarece prima instanță, a luat în considerație pct.3 din raportul de expertiză, la care a făcut referire apelantul, dat fiind că după cum rezultă din materialele

cauzei și din declarațiile părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești, cât și în cadrul urmăririi penale, aceasta a traversat strada cu pas rapid, însă nu fugea și la un moment chiar s-a oprit pe loc, care sînt consecvențe și nu trezesc careva dubii.

Instanța a menționat că prin raportul de expertiză nr.307 din 12.05.2011, a fost stabilită distanța de la care tamponarea putea fi evitată de 5,5-6 m, iar din declarațiile inculpatului date în cadrul cercetării judecătorești rezultă că, distanța între automobil și partea vătămată la momentul cînd a văzut-o, era de aproximativ 10-15 metri, astfel, dînsul a avut posibilitatea tehnică să reacționeze și să evite tamponarea.

Mai mult că, reieșind din concluziile raportului de expertiză nr.1728 din 06.09.2011, inculpatul a avut posibilitatea tehnică să evite tamponarea, dar din motiv că nu a adaptat viteza de deplasare la situația dificilă, pentru a-și ușura mișcarea, deoarece în locul unde s-a produs accidentul rutier partea carosabilă este îngustă, pe marginea străzii cresc copaci și tufari, ce limitează vizibilitatea, din care motiv nu a observat de unde a apărut partea vătămată, i-a redus la maxim atenția și reacția șoferului și nu i-a permis să observe obstacolul în limita vizibilității, astfel, dînsul nu a respectat regulile circulației rutiere.

Referitor la apelul declarat de procuror, privind blîndețea pedepsei, instanța de apel a conchis că la stabilirea acesteia prima instanță a ținut cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, este de o vîrstă tînă, nu are antecedente penale, astfel că întemeiat a ajuns la concluzia de a nu-i aplica pedeapsa complementară, deoarece activitatea lui este legată de conducerea mijloacelor de transport și acestuia i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă, pentru care pedeapsa complementară nu este obligatorie.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Vlah în numele inculpatului care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt a cauzei, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, argumentînd că instanța de apel incorect a constatat distanța de la care tamponarea putea fi evitată, adică de la 5,5-6 m, deoarece în pct.2 din raportul de expertiză nr.307 din 12.05.2011 s-a constatat că tamponarea putea fi evitată la 27 m, cu depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul cînd automobilul se afla la distanța de oprire în siguranță, în rest, invocînd repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, numai în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

În conformitate cu prevederile art.429 alin.(1) și art.430 alin.(5) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Din conținutul recursului înaintat de avocatul V.Vlah în numele inculpatului se constată că, autorul nu a respectat aceste cerințe, nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și în general nu invocă această normă, nu a specificat careva erori de drept comise la examinarea dosarului, dar critică

modul în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei, solicitînd reaprecierea stării de fapt, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica. Or, conform prevederilor art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală..

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului declarat de avocatul V.Vlah în numele inculpatului A.Ișcov, și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429, 430 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vlah Victor în numele inculpatului Ișcov Alexandr, împotriva sentinței Judecătoreiei Buiucani, mun.Chișinău din 14 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013 în cauza penală în privința lui Ișcov Alexandr, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu